

19 lipca 2018. Komentarz do Ewangelii o. Jacka Salija OP

(Iz 26,7-9.12.16-19) Ścieżka sprawiedliwego jest prosta, Ty równasz prawą drogę sprawiedliwego. Także na ścieżce Twoich sądów, o Panie, my również oczekujemy Ciebie; imię Twoje i pamięć o Tobie to upragnienie duszy. Dusza moja pożąda Ciebie w nocy, duch mój poszukuje Cię w swym wnętrzu; bo gdy Twe sądy jawią się na ziemi, mieszkańcy świata uczą się sprawiedliwości. Panie, użyczysz nam pokoju, bo i wszystkie nasze dzieła Tyś nam zdziałał. Panie, w ucisku szukaliśmy Ciebie, słałiśmy modły półgłosem, kiedyś Ty chłostał. Jak brzemienna, bliska chwili rodzenia, wije się, krzyczy w bólach porodu, tak myśmy się stali przed Tobą, o Panie. Poczeliśmy, wiliśmy się z bólu, jakbyśmy mieli rodzić; ducha zbawczego nie wydaliśmy ziemi i nie przybyło mieszkańców na świecie. Ożyją Twoi umarli, zmartwychwstaną ich trupy, obudzą się i krzykną z radości spoczywający w prochu, bo rosa Twoja jest rosą światłości, a ziemia wyda cienie zmarłych.

(Iz 26,7-9.12.16-19)

Ścieżka sprawiedliwego jest prosta, Ty równasz prawą drogę sprawiedliwego. Także na ścieżce Twoich sądów, o Panie, my również oczekujemy Ciebie; imię Twoje i pamięć o Tobie to upragnienie duszy. Dusza moja pożąda Ciebie w nocy, duch mój poszukuje Cię w swym wnętrzu; bo gdy Twe sądy jawią się na ziemi, mieszkańcy świata uczą się sprawiedliwości. Panie, użyczysz nam pokoju, bo i wszystkie nasze dzieła Tyś nam zdziałał. Panie, w ucisku szukaliśmy Ciebie, słałiśmy

modły półgłosem, kiedyś Ty chłostał. Jak brzemienna, bliska chwili
rodzenia, wije się, krzyczy w bólach porodu, tak myśmy się stali przed
Tobą, o Panie. Poczęliśmy, wiliśmy się z bólu, jakbyśmy mieli rodzić;
ducha zbawczego nie wydaliśmy ziemi i nie przybyło mieszkańców na
świecie. Ożyją Twoi umarli, zmartwychwstaną ich trupy, obudzą się i
krzykną z radości spoczywający w prochu, bo rosa Twoja jest rosą
światłości, a ziemia wyda cienie zmarłych.

(Ps 102,13-14ab.15-16.17-19.20-21)

REFREN: Bóg z wyżyn nieba spogląda na ziemię

Ty zaś, o Panie, trwasz na wieki,
a imię Twoje przez wszystkie pokolenia.
Powstań i okaż litość Syjonowi,
bo nastąpiła pora, byś się nad nim zmiłował.

Twoi słudzy bowiem miłują jego kamienie,
żalem ich przyjmują jego gruzy.
Poganie będą się bali imienia Pana,
a Twej chwały wszyscy królowie ziemi.

Bo Pan odbuduje Syjon i ukaże się w swym majestacie,
przychyli się ku modlitwie opuszczonych
i nie odrzuci ich modłów.
Należy to spisać dla przyszłych pokoleń,
lud, który się narodzi, niech wychwala Pana.

Bo spojrział Pan z wysokości swego przybytku,
popatrzył z nieba na ziemię,
aby usłyszeć jęki uwiezionych,
aby uwolnić skazanych na śmierć.

(Mt 11,28)

Przyjdźcie do Mnie wszyscy, którzy utrudzeni i obciążeni jesteście, a Ja was pokrzepię.

(Mt 11,28-30)

W owym czasie Jezus przemówił tymi słowami: „Przyjdźcie do Mnie wszyscy, którzy utrudzeni i obciążeni jesteście, a Ja was pokrzepię. Weźcie moje jarzmo na siebie i uczcie się ode Mnie, bo jestem łagodny i pokorny sercem, a znajdziecie ukojenie dla dusz waszych. Albowiem jarzmo moje jest słodkie, a moje brzemień lekkie”.

Komentarz:

Naprawdę trzeba podziwiać boską pedagogię, jak to stopniowo i na różne sposoby ludzkość była przygotowywana na przyjście Syna Bożego. W okresie Adwentu czytamy kolejne proroctwa zapowiadające Mesjasza. Mniej zwracamy uwagę na ten znamieny fakt, że w późnych księgach Starego Testamentu pojawiają się teksty, w których przemawia do nas upersonifikowana Mądrość Boża. Teksty te staną się później bezcennym narzędziem, które pomoże Apostołom opisać prawdę o boskości Chrystusa Pana oraz o Jego odrębności w stosunku do Przedwiecznego Ojca.

W dzisiejszej Ewangelii sam Pan Jezus mówi o sobie i o swoim działaniu zbawczym, posługując się językiem, jakim w Księdze Syracha przemawia upersonifikowana Mądrość Boża. Mówi Pan Jezus: „Przyjdźcie do Mnie wszyscy, którzy utrudzeni i obciążeni jesteście, a Ja was pokrzepię”. Księga Syracha została napisana przed narodzeniem Pana Jezusa, a przecież już wtedy natchniony autor przeczuwał, że Mądrość Boża jest Osobą. Zauważmy oczywiste pokrewieństwo owych słów Pana Jezusa „Przyjdźcie do Mnie wszyscy” z następującym fragmentem z Księgi Syracha. „Przyjdźcie do mnie, którzy mnie pragniecie - woła Mądrość Boża - nasyćcie się moimi owocami! Pamięć o mnie jest słodsza niż miód, a posiadanie mnie - nad plaster miodu. Którzy mnie spożywają, dalej łaknąć będą, a którzy mnie piją, nadal będą pragnąć. Kto mi jest posłuszny, nie dozna wstydu, a którzy przeze mnie działać będą, nie zbłądzą” (24,19-22).

Przecież dosłownie w każdym z tych zdań rozpoznajemy prawdę o Panu Jezusie. Pan Jezus mówi ponadto, żeby wziąć na siebie Jego jarzmo i że ono jest słodkie, a Jego brzemie lekkie. Dokładnie w tej poetyce przemawia Mądrość Boża w Księdze Syracha: „Słuchaj synu, przyjmij me zasady, a rady mojej nie odrzucaj (...). Poddaj ramiona swe i dźwignij mądrość, a nie zzymaj się na jej więzy (...). Na koniec bowiem znajdziesz miejsce jej odpoczynku, a to ci się w radość obróci. Więzy jej będą ci walną obroną, a jej pęta - strojem zaszczytnym”(6,23-29).

Tak, bo więzy mądrości Bożej, więzy Pana Jezusa, to są więzy miłości. I dlatego Jego jarzmo jest słodkie, a Jego brzemie lekkie - bo jest to jarzmo i brzemie miłości.

